

België – Belgique
P.B. – P.P.
2099 Antwerpen X
BC 16438

10

m●ussem
FESTIVAL

12 NOVEMBER → 4 DECEMBER 2010

TIEN
JAAR
SMULLEN
VAN
ARABISCHE
SCHOONHEID

TIEN JAAR MOUSSEM FESTIVAL

IN TIEN VRAGEN

EEN GESPREK MET

MOHAMED IKOUBAÂN

©Rachid Lamrabat

We geloven veel meer in de kracht van aanwezigheid in bestaande structuren, dan in een Maraokkaans of Arabisch instituut.

'Je kan het je vandaag niet meer voorstellen: wij programmeerden onze voorstelling in een achterafzaaltje van ccBe, waarvoor ik aan een tafel zelfgeknutselde ticketjes zat te verkopen, terwijl het schoon volk voor de grote zaal passeerde met echte ccBe-kaarten.' Mohamed Ikoubaân herinnert zich de beginjaren van Moussem nog levendig. **'Zo mocht het niet zijn, vond ik. Hoe konden we een volwaardige plek in het kunstenveld claimen?'** Intussen is Moussem tien geworden, en heet het een **'nomadisch kunstencentrum'**. In grote kunsthuizen als M HKA, Bozar of de Hallen van Schaarbeek produceert en inviteert het theatermakers, choreografen, beeldende kunstenaars en schrijvers op de wip tussen België en de Maghreb of de Arabische wereld. En zijn we er dan, Mohamed? **'Zolang we beschouwd worden als loutere leverancier in diversiteit, van zwarte koppen in de zaal, hebben we niks bereikt', stelt Ikoubaân. Een terugblik op tien jaar Moussem, in tien vragen aan zijn directeur.**

Wat zie je, als je een decennium teruggaat in de tijd?

'Belangrijk is dat Moussem ontstaan is vanuit het middenveld, heel anders dan de meeste kunstenuorganisaties die opgebouwd zijn rond de noodzaak van één of meerdere kunstenaars. Wij waren kunstliefhebbers. Zelf ben ik jurist, met een extra studie in Arabische literatuur. Toen ik op mijn zesentwintigste naar België kwam, ging ik als jurist aan de slag, daarna werkte ik in de integratiesector, met racisme, discriminatie, achterstand. Een heel negatief verhaal, zo bleek snel. Ik vond het potentieel van de aanwezigheid van dragers van een andere cultuur volledig onderbenut. Ook de meeste zelforganisaties van de verschillende allochtone gemeenschappen traptten wel eens in de val van zichzelf te problematiseren. Ze hadden in hun plannen wel aandacht voor cultuur, maar veel minder dan in Marokko zelf, waar cultuur iets leuks is. Hier beperkte het zich tot de privésfeer en de eigen achterzaaltjes. Daarom richtten we in 1996-1997 binnen de Federatie van Marokkaanse Verenigingen een werkgroep cultuur op, waarmee we als sociaal-culturele vereniging kennismaakten met ccBe, tijdens de opendeurweek van de Turkse en Marokkaanse verenigingen. We brachten muziek binnen, organiseerden expo's. Dat was de eerste stap: jezelf zicht-

baar maken in een cultuurcentrum. Samen naar buiten treden, met een positief verhaal.'

Alleen werd dat positieve verhaal blijkbaar nog niet erkend als een artistiek verhaal. Wat gaf de klik?

'We gingen in gesprek met Marc Goossens, toen directeur ad interim van ccBe, over de artistieke kwaliteit van wat we toonden. Maar het was Eric Corijn die het scherp stelde, toen we hem in 1999 uitnodigden voor een lezing. Hij schetste het cultuurveld als een piramide: heel veel onzichtbaars aan de basis, de officiële podia aan de top. 'Zolang je daar niet te zien bent, maak je geen deel uit van het patrimonium.' Heel helder vond ik dat, maar waar stonden wij na veertig jaar aanwezigheid in België? Een deel van de verklaring is dat de Marokkaanse migratie die van een arbeidersklasse is, heel anders dan pakweg de Libanese migratie in Zuid-Amerika. Dus aan de ene kant besef je: als de kwaliteit niet omhoog gaat, zal je nooit tot dat patrimonium behoren. Aan de andere kant weet je: je moet rekening blijven houden met dat deel van je publiek. In 1999 organiseerden we voor het eerst de 'Nachten van de Ramadan': een niet-confessioneel cultureel initiatief dat heel succesvol bleek. We raakten in gesprek met Pascal Nicolas en Mohamed Sabi die in het Zuiderpershuis het 'Festival van de Immigrant' had betrokken. Konden we niet samen iets doen rond Marokko: een evenement, een festival? Het was ook de tijd dat Eric Antonis twintig miljoen frank vrijmaakte voor SIF-cultuurprojecten. Toen hebben we twee projecten ingediend. Eén was een theaterproject om een groepje jongens en meisjes van de tweede generatie, erg actief in het amateurcircuit, te laten ondersteunen door een gezelschap uit Marokko. Maar dat werd onrealistisch geacht. Het andere project heette Moussem: 'een festival voor de Marokkaanse cultuur'. We kregen 250.000 frank om een vzw op te richten en het festival voor te bereiden. Moussem was gelanceerd.'

Op tien jaar tijd is het festival sterk van gedaante veranderd. Wat beschouw je zelf als de belangrijkste ontwikkeling?

'Die zit in de vorm: van een culturele vereniging zijn we geëvolueerd naar een bescheiden volwaardig kunstencentrum, maar zonder onze roots in participatie te verliezen.

Het debat dat Anciaux heeft willen losmaken, heeft totaal geen impact gehad. Hij vroeg van cultuurhuizen dat tien procent van hun raad van beheer zou bestaan uit mensen met een ander kleurtje, maar dat zijn louter trucjes gebleken.

In 2001, op ons eerste festival in het Zuiderpershuis, zag je vooral veel Marokkaanse pop en zelfs een modeshow. Maar het was niet enkel populair, we hadden ook literatuur en een expositie met foto's. Dat was een heel toffe start. In ons convenant met de Stad stond dat we 1000 mensen moesten bereiken, maar op dat eerste weekendje kwamen er meteen 2000 tot 2500 af. Fijn, maar hoe ga je dan verder? Wij waren allemaal vrijwilligers, hobbyisten. We kenden geen bal van bedrijfsvoorheffing of Sabam, hadden ook helemaal geen netwerk in het muziekcircuit. Wij werkten via de verenigingen, met veertig vrijwilligers. De Stad drong aan om door te doen, in ruil voor extra middelen om telkens iemand kort te betalen voor productie, administratie, communicatie. Tegen 2003 was er 80.000 euro, en had ik het Muziekdecreet ontdekt, waar we een paar jaar een project goedgekeurd kregen. Toen is het Kunsten-decreet gekomen, en hebben we voor 2006-2007 een dossier ingediend als kunstfestival. Maar daarna begonnen er vragen te komen van zo verschillende hoeken – Dendermonde, Limburg, Brussel – dat die festivalstructuur zich niet langer leende voor wat we wilden: kunstenaars uit de Arabische wereld een podium bieden en tegelijk eigen producties opzetten. In 2008 zijn we dan een kunstencentrum geworden. Zonder vast huis, dat was een heel bewuste keuze. We geloven veel meer in de kracht van aanwezigheid in bestaande structuren, dan in een Marokkaans of Arabisch instituut. Op die laatste jaren kijk ik met trots terug. Een van de hoogtepunten was zeker onze samenwerking met M HKA in 2007, toen we zowel hedendaagse beeldende kunst uit Marokko gepresenteerd hebben als daar een publiek bij hebben betrokken. Die wisselwerking tussen Marokko en het veld hier blijft centraal voor de visie van Mousseem. Het mag niet zomaar import zijn.'

Vallen die beide doelen wel echt te verenigen, ertoe doen voor zowel het kunstenveld als voor het brede Vlaamse en Maghrebijnse publiek?

'Het blijft een moeilijke strijd. Bij partnerorganisaties is een van de grote misverstanden nog vaak dat een 'Marokkaanse kunstorganisatie' vanzelf Marokkanen aanspreekt voor dans of beeldende kunst. Nee, nieuwe publieken bereiken is voor ons net nog complexer. Hoeveel volk bezoekt per jaar het M HKA, iets meer dan 40.000? En hoe-

veel mensen gaan er naar theater en dans? Dat is een kleine groep van voornamelijk hoogopgeleide tweeverdieners. In de Marokkaanse gemeenschap zijn die goed voor 1%. En 1% van 3% cultuurbezoekers: dat is zo'n superkleine groep! Onze M HKA-tentoonstelling beoogde dan ook nooit om een massa Marokkanen te trekken. Het ging ons om kleine duurzame interventies, met de Mousseem Club, met asielcentra. Er was een M HKA-medewerkster die leek te verwachten dat er 50.000 Marokkanen zouden toestromen, maar dan ken je de maatschappelijke realiteit toch te weinig. Een ander misverstand blijft dat we onze activiteiten louter zouden richten op een Marokkaans of Arabisch publiek. Dat is een aandachtspunt, maar niet de hoofdzaak. Ik vind een artiest met een andere etnisch-culturele achtergrond, die op een Vlaams podium een andere theatertaal spreekt, intrinsiek al een meerwaarde voor het kunstlandschap, nog los van wie er in de zaal zit. Uiteraard doen we publiekstoeleidend project, zoals met hiphop en rapjongeren in Berchem rond hedendaagse dans. Maar dat zijn dan heel gerichte acties.'

Kan het Mousseem Festival ook té artistiek uitvallen, zoals in 2008 het geval leek?

'Dat was inderdaad een heel radicaal experiment, met enkel hedendaagse producties. Meteen zag je dan dat 'dat andere publiek' kromp, en dat is geen positieve ontwikkeling. In 2009 creëerden we bewust weer een heel andere sfeer, met zowel uitdagend als meer toegankelijk werk. Dat evenwicht is belangrijk. Je hebt mensen die meegaan in onze artistieke evolutie, maar ook mensen die verlangen naar de oude, vrolijke, gezellige festivals. Sinds 2001 is er dus duidelijk een deel van het publiek afgehaakt, maar intussen worden die mensen bediend door andere initiatieven. Voor Mousseem zelf moet het artistieke verhaal de prioriteit zijn. In 2001 wilden we het Marokkaanse publiek nog vooral uit zijn kot lokken, om hun cultuur ook te beleven op een officiële cultuurplek. Die beweging was belangrijker dan wat er dan te zien of te horen was. Alleen raak je daar als kunstorganisatie geen stap verder mee. Niet dat we vandaag niet meer feesten, he? Dat gebeurt nu in projecten als Mousseem Urban of met grote toestanden in Bozar, die heel dicht bij het publiek staan. Maar onze eigenlijke nadruk ligt op het duurzaam ontwikkelen van een

Belga

Jamal – Alleen op de wereld

Belga

Battle Front

Abir Nasraoui

Benkav

Idir

Familliedag

Familliedag

Kantara

Cie 2k far

Groeten uit Aracataca

Imetlaâ & NL El Mundo

Hamid Bouchnak

Kasba

Jil Jilala

Vingeroefeningen

Ghiwaniyat Orchestra

Rabih Mrouç

Kadim Al Sahr

Elie Achkar Ensemble

Froee Froee

Ramsey Nasr

Latefa Ahrarre

Soefi Sations

Mousseem bestaat uit verschillende onderdelen. In ons mission statement staat dat we artiesten uit de Maghreb en de Arabische wereld hier een podium willen bieden, en tegelijk hier zoeken naar projecten die inspelen op thematieken als diversiteit of migratie. Dat zijn eigenlijk twee heel verschillende verhalen.

artistieke visie, op de eigen creatie van (co)producties en de uitwisseling met de Arabische wereld. Dat is onze corebusiness.'

Ook de context van het Vlaamse kunstlandschap is in die tien jaar veranderd, zeker in zijn discours over diversiteit. Is het nu makkelijker praten met kunsthuizen?

'Grosso modo voel je meer openheid, en een groter besef van de noodzakelijkheid van dat gesprek. Maar tegelijk blijft die openheid nog erg theoretisch. Je eerste contact is meestal met de publiekswerking van een huis, niet met de artistieke leiding. Dat artistieke domein lijkt wel heilige grond, daar mag je niks over zeggen. Dat heb ik gemerkt in de raad van beheer van het Toneelhuis. Ze organiseren in de Bourla wel eens een Arabisch concert, de Marokkanen in de zaal fotograferen dan gewoon het mooie plafond, en daar blijft het bij. Het is niet de rol van het Toneelhuis om concerten te organiseren, wel om na te denken over de rol van een stadstheater. Daar blijft inzake diversiteit toch weinig visie rond. Ik ben dan ook uit die raad van beheer gestapt, ik kon daar te weinig betekenen. Zo blijven de kunsten een wit verhaal, na zoveel vergaderen ontgoochelt me dat soms. Het debat dat Anciaux heeft willen losmaken, heeft totaal geen impact gehad. Hij vroeg van cultuurhuizen dat tien procent van hun raad van beheer zou bestaan uit mensen met een ander kleurtje, maar dat zijn louter trucjes gebleken. Zeker, iedereen is bezig met diversiteit, maar wat is er al concreet gebeurd? Dat Anciaux tien procent middelen zou voorzien voor organisaties, projecten en kunstenaars met een andere achtergrond, is nooit waargemaakt. En uiteindelijk gaat het toch over macht en geld: als je geld hebt, ontvangt men je met open armen. Pas op, er zijn zeker ook positieve verhalen. Bij het Zuiderpershuis, ondanks het feit dat het concept aan vernieuwing toe is, gebeurt het uit overtuiging, maar ik hou ook van de heel zakelijke aanpak van Bozar: daar passen wij gewoon goed in hun businessplan om in Brussel beter in te spelen op een groot potentieel publiek. Hun samenwerking met Mousseem is een win-win-situatie, heel simpel.'

Als het om geld gaat, is de eigen groeicurve van Mousseem toch niet onaardig verlopen op die tien jaar, wel?

'Onze huidige subsidies, 250.000 euro, liggen inderdaad zes keer hoger dan in 2001 bij het eerste festival. Maar voor een internationaal kunstencentrum met eigen creaties en een sociaal-artistieke werking met aandacht voor participatie blijft dat bedrag eigenlijk totaal onrealistisch. We hadden 570.000 euro gevraagd, en draaien nu op een omzet van 500.000 euro: elke euro die je bij ons in diversiteit stopt, krijg je dubbel terug. Dat kan je van niet veel huizen zeggen. Maar voor ons eigen festival in BOZAR konden we in 2009 slechts 15% eigen middelen inbrengen, meer ging niet. Dat is toch wel erg weinig? Een essentieel deel van onze plannen hebben we moeten schrappen. In feite blijven we in een keurslijf werken. Je moet voldoen aan hoge criteria, maar zonder de nodige middelen, dat is toch wanbeleid?'

Als je zegt dat Mousseem nog te veel wordt gezien als leverancier van allochtonen in de zaal, ligt dat ook niet aan het feit dat jullie enige profiel naar buitenuit een etnisch-cultureel profiel is? Het maakt jullie uniek, maar misschien verzwakt het jullie ook?

'We hebben gewoon een complex verhaal om uit te leggen. Bij pakweg Festival 0090 ligt dat veel eenvoudiger: zij programmeren hedendaagse kunsten met linken naar Turkije, punt. Onze ontstaansgeschiedenis is heel anders. Mousseem bestaat uit verschillende onderdelen. In ons mission statement staat dat we artiesten uit de Maghreb en de Arabische wereld hier een podium willen bieden, en tegelijk hier zoeken naar projecten die inspelen op thematieken als diversiteit of migratie. Dat zijn eigenlijk twee heel verschillende verhalen. In het eerste geval gaat het om de ontwikkeling van de kunsten daar ter plekke, plus hun presentatie hier aan een westers publiek. In het tweede geval kunnen die thema's net zo goed opgepakt worden door Vlaamse makers, zoals Michael De Cock of MartHaltentatief. In dat geval gaat het ons om het verbreden van hun westers bepaalde referentiekader: hoe ga je daarmee om als maker? Die vraag vind ik voor Vlaamse makers even belangrijk als dat wij pakweg Libanese ma-

Zolang er geen mensen uit de kunstopleidingen stromen, zal het “allochtone” kunstenaarschap een efemeer verschijnsel blijven, met een beperkte levensvatbaarheid.

kers presenteren in Vlaanderen. En dan heb je binnen Moussems nog die lijn van laagdrempelige presentatie en participatie. Leg die combinatie maar eens helder uit, dat lukt niet. Voor ons is dat profiel duidelijk, maar je moet dat ook kunnen communiceren aan de buitenwereld. Je zou kunnen focussen op één lijn, dan krijg je dat makkelijker verkocht. Maar dan verlies je wat Moussems Moussems maakt.'

In jullie missie staat ook expliciet dat jullie jonge nieuwe kunstenaars willen steunen en introduceren in de Vlaamse kunsten. Kan het zijn dat Moussems de afgelopen tien jaar maar in beperkte mate heeft kunnen bijdragen aan die instroom?

'Ons probleem is dat we enkel minimaal kunnen investeren in jong talent, omdat we voor meer ondersteuning de middelen missen. Je kan mensen ook niet blijven betalen met kleine vergoedingsregelingen. Ooit hebben we wel *Café Bagdad* gemaakt met vijf jonge Irakesen, waarvan Mokhallad Rasem nu doorbroken is met *Irakese Geesten*. Maar daarna kwam elk van hen af met een eigen project. Daar kon ik nooit op ingaan, of ik moest ze in een nepstatuut steken. Abdelmalek Kadi is hetzelfde verhaal, net als Samir Bakhat die vroeger bij Hush Hush danste. Je kan ze enkel ontgoochelen, omdat je niet langdurig kan investeren in hun carrière. Wel engageren we binnenkort twee andere Irakese kunstenaars in een artikel 60-formule, een nepstatuut dus, waaronder Hassan Khayoon. Er is ook Abid Bahri die we ondersteunen met het muziekproject *Rihla Orchestra*. Meer doen is moeilijk. Er is genoeg talent, we krijgen ook veel vragen, maar momenteel moeten we altijd zeggen: je moet wachten tot betere tijden. Ook voor muziek is dat zo: talenten in overvloed, maar ze hebben nood aan coaching om hen dat noodzakelijke duwtje in de rug te geven. Veel idealer zou een residentie op langere termijn zijn. Zo gaat bij DNA 40% van hun budget naar vooropleiding, zodat ze mensen kunnen leveren aan film en theater. Dat kennen wij hier niet. Zolang er geen mensen uit de kunstopleidingen stromen, zal het “allochtone” kunstenaarschap een efemeer verschijnsel blijven, met een beperkte levensvatbaarheid. Er zijn er immers weinig die meteen klaar staan om te functioneren in pakweg het Toneelhuis. Bij veel artiesten valt het op dat ze bijna per toeval in de kunsten gerold zijn, als een *accident de par-*

cours en dus niet via een opleiding. Blijkbaar verloopt het traject van allochtone artiesten dus anders, en moet je ze stelselmatig de kans geven om te groeien. Ik hoop dat we daar in de toekomst intensiever aan mee kunnen werken dan nu het geval is.'

Welke andere uitdagingen zie je voor de nabije toekomst? Waar droom je dat Moussems over vijf jaar staat?

'Ik hoop dat we dan een grotere rol spelen in het Vlaamse en Brusselse kunstenlandschap, en dat we onze uitwisseling tussen Europa en de Arabische wereld nog substantiëler kunnen uitwerken. Daarvoor zijn we nu een Europees dossier aan het voorbereiden met partners in Liverpool en Amsterdam, waarmee we Europese coproducties willen opzetten met een link naar een of ander Europees land. Zo gaan we met het Amsterdamse DNA van Sabri Saad El Hamus een *Oedipus Akhnaton* doen, om de Europese canon nader te bevragen. En in Vlaanderen wil ik onze samenwerkingen met bevoorrechte partners verdiepen. Het zou verder moeten gaan dan één keer per jaar samen iets doen en dan weer verdwijnen. Ook onze Brusselse poot wil ik meer structureel uitbouwen. We hebben nu één keer subsidie toegezegd gekregen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), en hopelijk kunnen we dat continueren. We blijven een Antwerpse organisatie, maar in onze eigen stad wil ik vooral meer focussen op participatie met familiedagen en jongerenprojecten en in Brussel ligt dat iets makkelijker, daar is het publiek vanzelf diverser. Laat me dus besluiten dat er nog veel werk aan de winkel is.'

Wouter Hillaert

FESTIVAL

©Abbie Boutkabout

RIHLA ORCHESTRA

Muzikale Moussemcreatie

Rihla is de titel van de dagboeken van Ibn Battuta (Tanger 1304-1369), wereldreiziger en tijdsgenoot van Marco Polo (1254-1324) en betekent 'reis'. Battuta's reizen vormen voor Abid Bahri, componist en luitspeler, de inspiratiebron voor de gelijknamige muzikale creatie die hij in opdracht van Moussem maakte. Ibn Battuta's manier van omgaan met andere mensen en met verschillende culturen maakt hem tot tegenpool van Marco Polo. Ibn Battuta zocht naar de Ander, naar het spirituele in het contact met die Ander. Ervaringen uitwisselen en delen, inzicht krijgen in andere soorten van kunst en muziek en de Ander leren kennen, is het uitgangspunt van Rihla. Vanuit zijn muzikale nieuwsgierigheid die hij eerder in projecten als Ahl El Hijra, Luthomania, Weshm, Qayna, Qantara en het Ghiwaniyat Orchestra trachtte te bevredigen, ontwikkelde Bahri deze unieke muzikale reis. Net zoals de geograaf en zwerver Ibn Battuta zich liet meedrijven op onbekende stromingen om de Ander te kunnen ontmoeten, laat Abid Bahri zich meedrijven op melodieën uit Afrika, Azië en Europa en maakt er sterke en hedendaagse composities van, gearrangeerd door Samir Bendimered.

Compositie: Abid Bahri / Arrangementen: Samir Bendimered / Met: ARSIS4 (Eerste viool: Pieter Jansen / tweede viool: Daniel Kuzmin / altviool: Florian Peelman / Cello: Romek Maniewski) / Klavecimbel: Samir Bendimered / Percussie: Peter Schneider / Fluit: Stefan Bracaval / Luit, saz, hajhouj: Abid Bahri / Productie: Moussem / Coproductie: Het Huis van Culturen en Sociale Samenhang in Molenbeek

PREMIÈRE

VR 12 NOVEMBER / WCC ZUIDERPERSHUIS / 19:30 / VVK € 12, KASSA € 15

VR 19 NOVEMBER / HCSS / 19:30 / VVK € 5, KASSA € 8

ZA 20 NOVEMBER / HCSS / 19:30 / VVK € 5, KASSA € 8

DOCUMENTAIRE: KUNST KLEURT

De film 'Kunst Kleurt' van Nakhla, geregisseerd door Rudy Cleemput, is een verrassende documentaire over kleur in ons kunstlandchap. Aan de hand van portretten van Vlaamse kunstenaars van vreemde origine wil de documentaire in de eerste plaats een momentopname en een dwarsdoorsnede zijn van het huidige kunstlandchap, waar opvallend meer kleur op de voorgrond treedt. Er worden veel vragen gesteld, maar de makers pretenderen zeker geen antwoorden te formuleren.

Productie: Erik Dormaels / Regie: Rudy Cleemput / Camera: Jan Bosteels

VR 12 NOVEMBER
WCC ZUIDERPERSHUIS

DEBAT

Naar aanleiding van de film Kunst Kleurt en het tienjarig bestaan van het Moussem Festival gaan Tom Lanoye, Chokri Ben Chikha, Nadia Fadil en Tom Naegels met elkaar in debat over de sociale en culturele afkomst van kunstenaars en de toekomst van het Vlaamse kunstlandchap.

VR 12 NOVEMBER
WCC ZUIDERPERSHUIS

FATOUM

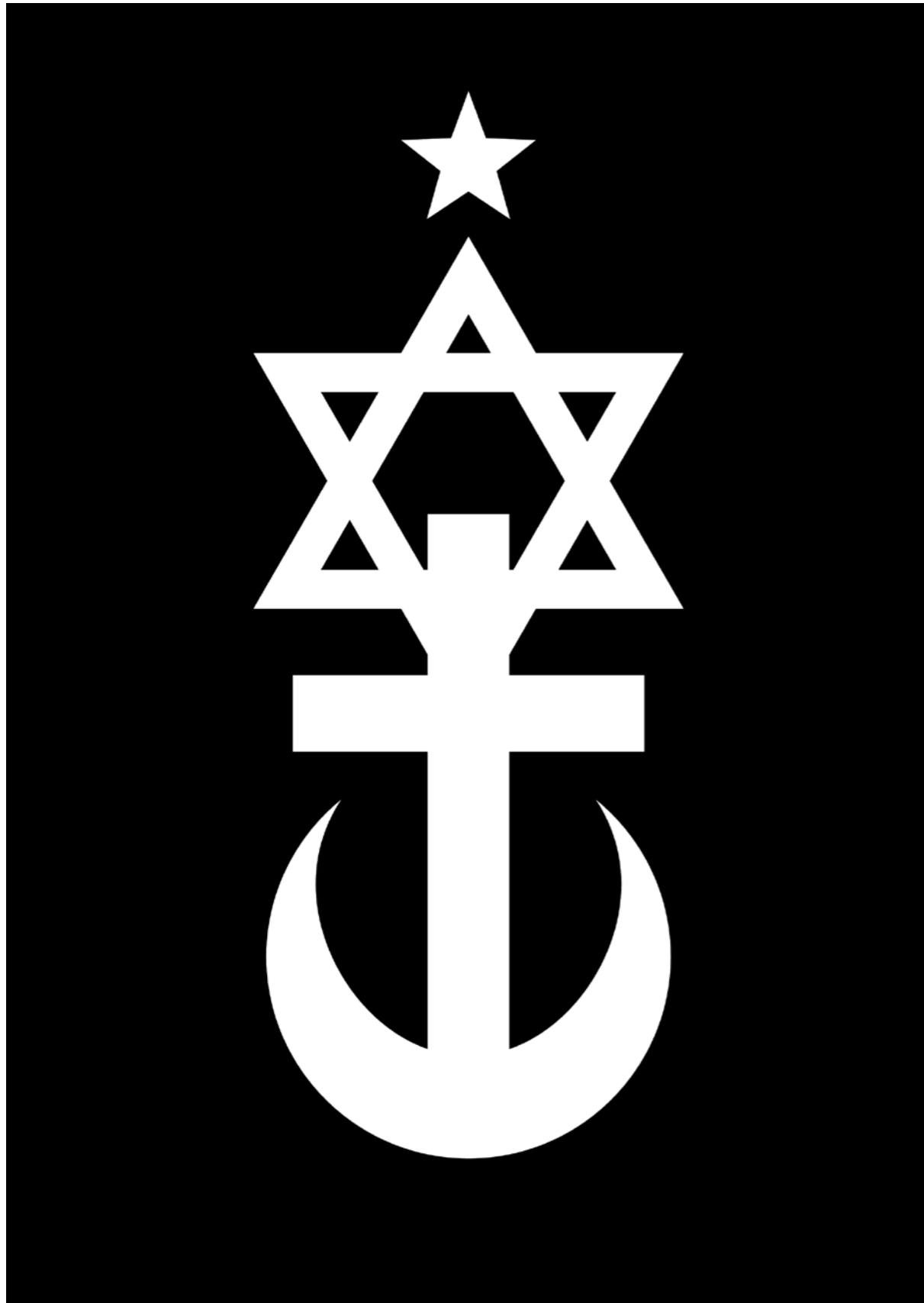
Fatoum is afkomstig uit de Amazightgemeenschap van het Rifgebergte. In het begin van de jaren '80 migreert haar familie naar Brussel waar haar liefde voor muziek en theater groeit. Fatoum probeert de twee culturele werelden waar ze in opgroeide te verenigen. Ze schrijft dan ook in haar moedertaal en in het Frans. Op die manier probeert ze een nieuwe betekenis te geven aan de muziek die sinds duizenden jaren mondeling wordt overgeleverd in de Amazightgemeenschap van het noorden van Marokko.

Zang, gitaar: Fatoum / Drum, ud, bas, zang: Hamid Boulouiha / Drum, zang: Octave / Bas, gitaar: Michel M.

NATACHA ATLAS

Zowel muzikaal als geografisch is Natacha Atlas altijd een reiziger geweest. Deze Brusselse Anglo-Egyptische zangeres maakt al jarenlang fusionmuziek die zweeft tussen elektronische beats en Arabische muziek. Na haar gevierde cd 'Ana Hina', brengt ze in 2010 haar achtste solo-album uit, 'Mounqaliba'. Daarvoor werkte ze samen met pianiste Zoe Rahman, een twintig-koppig Turks ensemble en een kamerorkest. 'Mounqaliba' is overwegend akoestisch, al zijn er hier en daar toetsen van een elektronische sound design. Kortom, een nieuw veelbelovend avontuur van deze muzikale verkenner, die reeds samenwerkte met klinkende namen als TransGlobal Underground, Sinead O'Connor, Jocelyn Pook en Lokua Kanza.

ZA 13 NOVEMBER / WCC ZUIDERPERSHUIS / 20:30 / VVK €15, KASSA €18

BACK TO SCHOOL

Union Suspecte

Het onderwijs neemt binnen de Westerse samenleving meer en meer een plek in waar religie, politiek en wetenschap met elkaar in conflict komen. Als we het creationisme via de wetenschap proberen te verklaren, komen we onmiddellijk in conflict met alle grote religies. Het onderwijs neemt hier een zeer ambivalente positie in. Om daar een helderder zicht op te krijgen palmt Union Suspecte letterlijk de middelbare school in. Het publiek wordt gevraagd zich aan te melden aan de schoolpoort, waar het wacht op het eerste belsignaal. Daarna worden de mensen in drie groepen verdeeld en naar de klas gebracht waar ze elk op hun beurt worden geconfronteerd met drie extremistische godsdienstleerkrachten die hun wereldbeeld verdedigen via het Jodendom, het Katholicisme en de Islam. Het is aan het publiek om uit te maken wat hier waarheid of leugen is. Na elk lesuur gaat de bel. Er is ook speeltijd met melk en koekjes en enkele obligate LO-oefeningen. Een avond terug op de schoolbanken om te leren hoe politiek en godsdienst een samenwerkingsverband aangaan om ons uit elkaar drijven.

Tekst: Chris Van Camp, Joost Vandecasteele & Union Suspecte / **Dramaturgie:** Bart Capelle / **Spel:** Haider Al Timimi, Zouzou Ben Chikha, Mourade Zeguendi / **Regie:** Ruud Gielens / **Productie:** US en CC Genk

DI 16 NOVEMBER / OP LOCATIE IN HET ST. WILLEBRORDCOLLEGE / 20:30 / VVK €10, KASSA €12

WO 17 NOVEMBER / OP LOCATIE IN HET ST. WILLEBRORDCOLLEGE / 20:30 / VVK €10, KASSA €12

DO 18 NOVEMBER / OP LOCATIE IN HET ST. WILLEBRORDCOLLEGE / 20:30 / VVK €10, KASSA €12

CLUB VERZET

Sermoen theatermakers

Sinds februari 2010 werkt een groep jongeren in verschillende fases rond het thema verzet. Verzet in al zijn vormen en facetten: hoe verzetten we ons tegen bestaande maatschappelijke en culturele normen? Hoe belangrijk is verzet in een samenleving? Wie zijn vandaag de verzetshelden? 50 cent? Ché Guevara? Osama Bin Laden? Is geweldloos verzet steeds de beste oplossing of is geweld in sommige situaties gelegitimeerd of zelfs noodzakelijk? We proeven schreeuwerige woorden, we gebruiken ons lichaam als bron van verzet, we ontdekken nieuwe perspectieven, we prediken grootse revoluties en ondernemen piepkleine acties. De voorstelling is een schreeuw van macht en onmacht, een gezamenlijke schreeuw van jongeren van verschillende leeftijden en van diverse afkomst. Verzet, hier en nu! Bovendien in première op het Mousseem Festival! Het project werd geleid door regisseur Simon De Vos en begeleid door Arbi El Ayachi en Abbie Boutkabout.

Productie: Sermoen theatermakers, cultuurcentrum Berchem en Nomadisch Kunstencentrum Mousseem Met de steun van Stad Antwerpen, District Berchem en Jeugdcentrum Den Eglantier.

PREMIÈRE

VR 19 NOVEMBER / CULTUURCENTRUM BERCHEM / 19:00 / VVK €6, KASSA €8

ZA 20 NOVEMBER / CULTUURCENTRUM BERCHEM / 19:00 / VVK €6, KASSA €8

BANG

MartHa!tentatief

Een toneelstuk in de branding van onze tijd.

Dit is het verhaal van twee mannen in een stad. De ene man is bang. Bang van Rondhangmarokkanen. De man is bang van hun gehang. Bang om klop te krijgen. Bang om doodgeslagen te worden. En zoals dat gaat in verhalen. Wordt hij op het einde bijna doodgeslagen. De andere man is kwaad. Kwaad op alles. Om allerlei redenen. En dus maakt hij alles kapot. Bang is Revue #4 in de nu al legendarische toneelreeks Revue van het Ontembare Leven, waarin het MartHa!tentatief op zoek gaat naar de moderne verhalen in de stad aan het begin van de 21ste eeuw. Bovendien kwam Bang mede tot stand door intensieve dialoog en samenwerking tussen Mousseem en het MartHa!tentatief.

Tekst, spel en regie: Johan Petit / Muziek (concept): Koen Rogge / Techniek: Tim Clement / Productie: MartHa!tentatief, De Antwerpse Cultuurcentra en Nomadisch Kunstencentrum Mousseem ism Rataplan vzw, Atlas en met steun van het Impulsfonds voor het Migrantenbeleid

PREMIÈRE

VR 19 NOVEMBER / [CULTUURCENTRUM BERCHEM](#) / 20:30 / VVK €10, KASSA €12

ZA 20 NOVEMBER / [CULTUURCENTRUM BERCHEM](#) / 20:30 / VVK €10, KASSA €12

©Christophe Alary

A'REF

Moneim Adwan

Moneim Adwan (°1970) groeide op in Gaza. Van kinds af aan zingt hij populaire liedjes, maar ook diepgravende soefiliederen. Hij groeide op tot een gerespecteerde componist, luitist en vertolker die tevens meerdere hedendaagse gedichten op muziek zet. Zo heeft hij lang gewerkt aan de teksten van de grote dichter Mahmoud Darwish die overleed in 2008. A'ref is een persoonlijke hommage van Adwan aan Darwish, maar meer nog een authentieke, diepmenselijke en spirituele creatie. Mahmoud Darwish werd beschouwd als de nationale dichter van de Palestijnen. Darwish verwoordde in zijn gedichten het verlangen van een verdreven volk naar zijn vaderland. Maar zijn poëzie oversteeg Palestina en beschreef universele thema's als sterfelijkheid, schoonheid en liefde.

Ud, zang: Moneim Adwan, Yassin Ayari ney / Viool: Safwan Kenani / Oosterse percussie: Samir Homs / Verteller: NN / Productie: Art Moderne

VR 26 NOVEMBER / BOZAR / 20:00 / €15, COMBITICKET MET GRAINDELAVOIX €20

PANORMOS / BAL'HARM / PALERMO 1140

Graindelavoix

De Cappella Palatina in Palermo werd in 1140 gebouwd door de koning van Sicilië, de Noorman Roger II. In die tijd was de Siciliaanse bevolking een echte smeltkroes van mensen van uiterst verschillende komaf. Om tegemoet te komen aan de complexe multiculturele samenleving creëerde Roger II in het midden van zijn paleis een ruimte die een weerspiegeling moest zijn van de spirituele en sociale realiteit van zijn rijk: de Cappella Palatina. In het sanctuarium van de kapel werden de Byzantijnse en Frans-Normandische liturgieën uitgevoerd, terwijl het schip diende om niet-christenen te ontvangen. Het is bekend dat Roger II enorme interesse betoonde voor de moslimspiritualiteit en het soefisme. Het zijn deze verschillende soorten muziek die onder het koningschap van Roger II de Cappella Palatina opluisterden, die Graindelavoix opnieuw tot leven zal brengen.

Soefi-zang: Hassan Boufous / Zang: Adrian Sirbu Byzantijnse / Zang: Cezar Vintila Byzantijnse / Soefi-zang: Hassan Benallal / Zang: Lieven Gouwy / Zang: Paul De Troyer / Zang: Thomas L. Vanlede / Zang: Marius Peterson / Zang: Tomàs Maxé / Zang: Björn Schmelzer

VR 26 NOVEMBER / BOZAR / 22:00 / €12 EURO, COMBITICKET A'REF + GRAINDELAVOIX €20

ZO 28 NOVEMBER / AMUZ / 15:00 / CAT.1 €19 – €16, CAT.2 €16 – €13

WORKSHOP VOOR KINDEREN

In samenwerking met De Veerman wordt er vóór het concert van Graindelavoix in Amuz, een muziekworkshop voor kinderen van 7 tot 9 jaar georganiseerd.

ZO 28 NOVEMBER
AMUZ / 13:00 / €6

©Philippe Sébirot

LES SENTINELLES

Compagnie Nacéra Belaza

In een kaal decor staan twee danseressen – Nacéra Belaza en haar zus Delila – in hun dagelijkse jogging outfit, een soort van tweede huid. Het is geen podiumkledij, maar kledij die de leegte van het spektakel weerspiegelt. “Ik vertel geen verhaal. Het is de leegte die me interesseert. Een verhaal vertellen, vertrekkend vanuit het niets, dat is mijn opdracht.” De muziek, aanvankelijk gedempt, zwelt langzaam aan in de leegte van het podium waar, in het midden, een trillende halo van licht wordt geprojecteerd. Het geluid – een remix van werk van Nina Simone – versterkt zich en verstoort de leegte op een onbehaaglijke manier. De silhouetten van de danseressen lijken als verlamd. Onbeweeglijk staan ze gedurende oneindige minuten. Dan schrijden de twee schildwachten (les sentinelles) haast onzichtbaar vooruit, dan weer achteruit terwijl ze onbenoembare bewegingen maken.

Choreografie, dans en geluid- en videoconcept: Nacéra Belaza / Dans: Dalila Belaza / Licht: Eric Soyer / Lichtregie en geluid- en videomontage: Christophe Renaud / Geluidsmontage: Titou / Productie: Compagnie Nacéra Belaza

VR 26 NOVEMBER / MONTY / 20:00 / VVK €12, KASSA €14
(COMBITICKET MET ON THE IMPORTANCE OF BEING AN ARAB)

VR 03 DECEMBER / LES HALLES / 20:00 / VVK €15 (€10 REDUCTIE) / KASSA €17
(€12 REDUCTIE) (COMBITICKET MET ON THE IMPORTANCE OF BEING AN ARAB)

©Temple Independent Theatre Company

ON THE IMPORTANCE OF BEING AN ARAB

Ahmed El Attar en de Temple Independent Theatre Company

Een multimediale en theatrale performance

De performance gaat uit van het leven van de performer. In dit geval is Ahmed El Attar dus zowel inhoud als voortbrenger van die inhoud. Nochtans vertelt deze performance niet het levensverhaal van El Attar. El Attars leven wordt evenmin gebruikt om de Arabische, of eender welke identiteit, uit te leggen. Ahmed El Attar is geen acteur en beweert dat ook niet te zijn. Hij imiteert in deze performance zijn eigen dagelijkse leven om zo na te denken over de essentie van het acteren. Op het podium ziet alleen hij een video van zichzelf. De bewegingen die hij daarop ziet, bootst hij na. Het publiek ziet alleen de nabootsing. Wat El Attar zegt, zijn stukken uit transcripties van eigen gevoerde telefoongesprekken. Zowel de videobeelden en de telefoongesprekken worden voortdurend geüpdatet zodat de performance nooit dezelfde is, constant evolueert en een parallel creëert met het echte leven van de performer.

Regisseur en performer: Ahmed El Attar / Concept: Ahmed El Attar i.s.m. Hassan Khan en Hussein Baydoun / Muziek en video: Hassan Khan / Set- en kostuumdesigner: Hussein Baydoun / Licht: Charlie Alstrom / Co-regisseur: Nevine El Ibiary / Geluid op tour: Hussein Sami / Productie: Orient Productions

VR 26 NOVEMBER / MONTY / 22:00 / VVK €12, KASSA €14
(COMBITICKET MET LES SENTINELLES)

ZA 27 NOVEMBER / MONTY / 20:00 / VVK €12, KASSA €14
(COMBITICKET MET 5/7 HAPPY HOURS)

VR 03 DECEMBER / LES HALLES / 21:30 / VVK €15 (€10 REDUCTIE) / KASSA €17
(€12 REDUCTIE) (COMBITICKET MET LES SENTINELLES)

©Pilot Group 17

5/7 HAPPY HOURS

Rahim El Âsri & Rachid El-Daif

Rahim El Âsri is een grote fan van de boeken van Rachid El-Daif, waarvan hij er drie herwerkte tot theaterstukken. Het is de theatraliteit in het werk van El-Daif die El Âsri inspireert om de thematiek van El-Daifs werk verder uit te spitten. Die thematiek is de ontmoeting en confrontatie van de tradities uit de Arabische wereld met de moderniteit van het westen, waarbij andere thema's aan de oppervlakte komen: het conflict tussen de geslachten, het conflict tussen generaties, technologie, homoseksualiteit, godsdienst, de mondialisering,... Deze keer heeft Rahim El Âsri Rachid El-Daif kunnen overtuigen om, en dit voor de eerste keer, meteen een theaterstuk te schrijven met als thema: het gemengde koppel. In 5/7 Happy Hours onderzoeken El Âsri en El-Daif de grenzen van de diversiteit in de meest brede betekenis van het woord: de acteurs spreken verschillende talen en zijn ook van zowel Arabische als Europese oorsprong, inhoud en genres worden vermengd – er wordt gebruik gemaakt van video, foto's, geluiden, schilderijen – en tenslotte wordt de diversiteit van relaties ten opzichte van de moderniteit nader bekeken.

Voorstelling in het Nederlands, Frans en Arabisch.

Tekst: Rachid El-Daif / **Vertaling:** Yves Gonzalès-Quijano / **Artistieke leiding:** Rahim El Âsri / **Spel:** Patricia Barakat, Rudi Beckaert, Gregory Carnoli, Ingrid Heiderscheidt, Circé Lithem en Nathalie Lellinger / **Techniek:** Damien Zuidhoek / **Productie:** Pilot Group 17 asbl / **Coproductie:** Moussem, La Bellone, Espace Magh, Zico's House

DO 25 NOVEMBER / BOZAR / 20:00 / €12

ZA 27 NOVEMBER / MONTY / 21:30 / VVK €12, KASSA €14
(COMBITICKET MET ON THE IMPORTANCE OF BEING AN ARAB)

GESPREK

Op donderdag 25 november zal de auteur Rachid El Daif een gesprek hebben met Rahim El Âsri, waarna El Daif ook zal voorlezen uit eigen werk.

BEIRUT39

Nieuwe literatuur uit de Arabische Wereld

Beirut39 is een bloemlezing waarin het talent van 39 Arabische schrijvers onder de 39 jaar, en gekozen uit 480 deelnemers, wordt voorgesteld. Van de 39 schrijvers van Beirut 39 stelt het Moussef Festival voor: Hyam Yared uit Libanon, Nagat Ali uit Egypte, Yassin Adnan uit Marokko, Ala Hlehel uit Palestina en Abdelkader Benali uit Nederland. Zij zullen met elkaar debatteren, maar ook voorlezen uit eigen werk.

CAPHARNAÛM AUTO-SIRATE

Latefa Ahrrare & Yassin Adnan

Capharnaüm Auto-Sirate is het verhaal van een vrouw die de momenten van eenzaamheid in haar lichaam herbeleeft. Een bedekt lichaam, gehuld in herinneringen uit de kindertijd, een lichaam getekend door de adolescentie. Een vrouw die in zich mannen draagt, religies, tradities... een lichaam op zoek naar vrijheid. Is haar vrijheid één woord: een werkwoord? Is het een kostuum: de sluier? Is de sluier een teken van emancipatie voor deze vrouw? Of is het een overgangspunt van het ene leven naar het andere? Capharnaüm is een voorstelling waarin 'het zijn' de paden van de Apocalyps bewandelt om een leven te bouwen, ontdaan van 'het hebben'. Capharnaüm Auto-Sirate is gebaseerd op de dichtbundel Le Récif de l'Apocalypse van de Marokkaanse dichter Yassin Adnan.

Creatie: Latefa Ahrrare / **Decor:** Abdallah Bailoute / **Kostuum:** Tarek Ribh / **Choreografie:** Sachar Zarif, Khalid Benghrib / **Productie:** Théâtre des Amis

WO 24 NOVEMBER / BOZAR / 20:00 / €12

©Quidam Productions

EL GUSTO ORCHESTRA OF ALGIERS

El Gusto vertelt het verhaal van een muziekklas in het koloniale Algerije van de jaren '40 en '50. De leerlingen van het klasje kwamen allemaal uit arme gemeenschappen die een gezamenlijk onderdak vonden in de kleine, verloederde huisjes van de Kasba. Joden en moslims woonden er samen, families en vrienden deelden kleine huisjes, de mensen deelden er hun eten, hun gevoelens, hun dromen en hun muziek. Door de jaren heen werden de verschillende gemeenschappen uit de Kasba verdreven. De muzikanten werden uit elkaar gedreven naar verschillende uithoeken van de grote stad, of zelfs verder. De joodse mannen werden immers verplicht om het land uit te vluchten, over zee, richting Frankrijk. Omdat deze muzikanten steeds zijn blijven geloven in hun dromen, is El Gusto tot stand gekomen. De magnetiserende kracht van hun geloof in de muziek en in henzelf heeft, na jaren van onderdrukking, een unieke kans geschepd. Een kans gelijkaardig aan die van de 'Buena Vista Social Club', maar nog meer gelaagd in godsdienst, geschiedenis en persoonlijkheid en met een grotere overwinning ten opzichte van de tragedie die ze hebben ondergaan.

Van deze uitzonderlijke verrijzenis werd door Safinez Bousbia de film *El Gusto, The Good Mood* gemaakt, die om 19.00u in preview getoond wordt. De muzikanten zullen daarna ten dans spelen als El Gusto Orchestra of Algiers, o.l.v. Sodi Zarma. Dat orkest heeft ook een cd opgenomen die geproduceerd werd door Damon Albarn (Blur, Gorillaz).

El Gusto Orchestra of Algiers: El. gitaar, zang: Luc Cherki, the Nostalgic / Mandoline: Rédha El Djilali, the Solitary / Piano: Maurice El Medioni, the Mediterranean / Ud: Joseph Hadjaj, the Optimist / Mandoline, zang: René Perez, the Perfectionist / Viool: Robert Castel, the Comedian / Mandoline, zang: Liamine Haimoune, the Tender / Piano: El Hadi Halo, the Godfather / Gitaar: Abdel Madjid Meskoud, the Joker / Accordeon: Mustapha Tahmi, the MirrorMaker / Banjo: Abdelrahmane 'Manou' Guellati, the Artist / Viool: Mamad Haïder Benchaouch, the Bourgeois / Ud: Rachid Berkani, the Handsome / Mandoline: Ahmed Bernaoui, the Fighter / Mandoline: Abdelkader Chercham, the Academic / Productie: Quidam Productions / I.S.M. Itinerances ASBL en FCAB

ZA 27 NOVEMBER / BOZAR / 19:00 / €15

©Inge Driesen

RIVAL

Rapper Rival is het uithangbord van de Brusselse hiphopbende CNN (Criminels Non Négligeables). Vanaf het eerste woord dat hij uitspuwt grijpt de charismatische Rival het publiek bij het nekvel om zijn greep pas te lossen als de lichten al lang weer aan zijn.

HOBA HOBA SPIRIT

Hoba Hoba Spirit is een originele bende artiesten die het Marokkaanse muzikale landschap verkent en zich langzaam geprofileerd heeft als leider van de nieuwe Marokkaanse scène. Zonder complexen mengt Hoba Hoba Spirit talen en culturen, geluiden en ritmes, kleuren en smaken. De bezielde stijl is een uitgelezen mix van de energie van rock en de kracht van Marokkaanse ritmes. Met precieze woorden, snerende zinnen, afgemeten met een bijzonder gevoel voor humor, beschrijft Hoba Hoba Spirit het dagelijkse leven van een generatie trotse jongeren zonder toekomst. Door jarenlange ervaring op het podium heeft de groep zich ontplooid als woordvoerder van deze generatie zonder stem. Speciaal voor de tiende verjaardag van het Moussem Festival wordt de finale van de set van Hoba Hoba Spirit van extra vuur voorzien door Rival.

Gitaar, zang: Réda Allali / Gitaar: Anouar Zehouani / Drum: Adil Hanine / Basgitaar: Saâd Bouidi / Zang, percussie: Othmane Hmimar / Gitaar: Bourhim Abdessamad

KHALID BENNANI

Khalid Bennani's muziekstijl is een mengeling van Arabisch-Andalusische en populaire Marokkaanse muziek, wat op zichzelf al een mix is van berberse, Andalusische, Afrikaanse en oosterse ritmes met populaire Arabische en joodse melodieën. Bennani componeert nieuwe melodieën met groot respect voor het Marokkaans cultureel patrimonium. De arrangementen zijn modern, maar niet overdreven om de authenticiteit te bewaren. Het is polyvalente Chaabi, wat ook Marokkaanse flamenco genoemd kan worden omwille van de Spaans-Andalusische toets in de melodieën. Maar het is vooral zijn elegantie en charisma die de naam van Khalid Bennani in de Maghreblanden doet weerklinken als een klok.

ZA 04 DECEMBER / LES HALLES / 20:30 / €17 (€12 REDUCTIE) KASSA / €15 (€10 REDUCTIE) VVK

KALENDER

12-11-2010	Openingsdag met première van Rihla Orchestra	muziek	<u>ZUIDERPERSHUIS</u>	Antwerpen	p.13
13-11-2010	Fatoum / Natacha Atlas	muziek	<u>ZUIDERPERSHUIS</u>	Antwerpen	p.15
16 → 18-11-2010	Back To School – Union Suspecte	theater	<u>CULTUURCENTRUM BERCHEM</u>	Berchem	p.17
19 → 20-11-2010	Club Verzet – Sermoen, ccBe, Moussem	theater	<u>CULTUURCENTRUM BERCHEM</u>	Berchem	p.19
19 → 20-11-2010	BANG – Marthatentatief!, Moussem	theater	<u>CULTUURCENTRUM BERCHEM</u>	Berchem	p.21
19 → 20-11-2010	Rihla Orchestra – Moussem, HCSS	muziek	<u>HCSS</u>	Molenbeek	p.13
24-11-2010	Beirut39	literatuur	<u>BOZAR</u>	Brussel	p.33
24-11-2010	Capharnaüm Auto-Sirate – Théâtre des Amis	theater	<u>BOZAR</u>	Brussel	p.33
25-11-2010	Rachid El Daif / 5-7 Happy Hours – Pilot Group 17	literatuur / theater	<u>BOZAR</u>	Brussel	p.31
26-11-2010	A'ref – Moneim Adwan	muziek / literatuur	<u>BOZAR</u>	Brussel	p.23
26-11-2010	Panormos / Bal'harm / Palermo 1140 – Graindelavoix	muziek	<u>BOZAR</u>	Brussel	p.25
26-11-2010	Les Sentinelles – Co. Nacéra Belaza	dans	<u>MONTY</u>	Antwerpen	p.27
26-11-2010	On The Importance of Being an Arab – Ahmed El Attar	performance	<u>MONTY</u>	Antwerpen	p.29
27-11-2001	El Gusto – Quidam Productions	film - muziek	<u>BOZAR</u>	Brussel	p.35
27-11-2010	On The Importance of Being an Arab – Ahmed El Attar	performance	<u>MONTY</u>	Antwerpen	p.29
27-11-2010	5-7 Happy Hours – Pilot Group 17	theater	<u>MONTY</u>	Antwerpen	p.31
28-11-2010	Panormos / Bal'harm / Palermo 1140 – Graindelavoix	muziek	<u>AMUZ</u>	Antwerpen	p.25
03-12-2010	Les Sentinelles – Co. Nacéra Belaza	dans	<u>LES HALLES</u>	Brussel	p.27
03-12-2010	On The Importance of Being an Arab – Ahmed El Attar	performance	<u>LES HALLES</u>	Brussel	p.29
04-12-2010	Slotfeest met Rival / Hoba Hoba Spirit / Khalid Bennani	muziek	<u>LES HALLES</u>	Brussel	p.37

INFO & RESERVATIES

WCC ZUIDERPERSHUIS

Waalse Kaai 14, Antwerpen
Voorverkoop:
Timmerwerfstraat 40
Res. & info: 03 248 01 00
reservatie@zuiderpershuis.be
www.zuiderpershuis.be

MONTY

Montignystraat 3
2018 Antwerpen
Info: 03 238 91 81
info@monty.be
Res: reservatie@monty.be
www.monty.be

CULTUURCENTRUM BERCHEM

Driekoningenstraat 126
2600 Berchem
Res. & info: 03 286 88 20
ccberchem@stad.antwerpen.be
www.ccberchem.be

HET HUIS VAN CULTUREN EN SOCIALE SAMENHANG IN MOLENBEEK

Mommaertsstraat 4
1080 Brussel
Info: 02 415 86 03
mccs-hcss.info@molenbeek.irisnet.be

ST. WILLEBRORDCOLLEGE

Jan Moorkensstraat 95
2600 Berchem

PALEIS VOOR SCHONE KUNSTEN

Ravensteinstraat 23
1000 Brussel
Info & res: 02 507 82 00
www.bozar.be

AMUZ – AUGUSTINUS MUZIEKCENTRUM

Kammenstraat 81
2000 Antwerpen
Info: 03 202 46 69
info@amuz.be
Res: 03 292 36 80
tickets@amuz.be
www.amuz.be

LES HALLES

Koninklijke St.-Mariastraat 22b
1030 Schaarbeek
Info & res: 02 218 21 07
info@halles.be
www.halles.be

COLOFON

Algemeen directeur: Mohamed Ikoubaan

Zakelijke leiding: Tobias Dosogne

Productie: Tobias Dosogne, Abdelkader Douzi

Communicatie en publiekswerking: Han Zinzen

Artistieke consulenten: Taha Adnan, Abdelmalek Kadi

Vormgeving: Lodewijk Joye

Leden van de Raad van Bestuur: Mohammed Sabi, Hafida Raoui, Bart Canfyn, Mostafa Einuan, Keltoum Belorf, Ann Laenen

Mousssem werkt met de steun van: De Vlaamse Regering, Minister van Cultuur, Provincie Antwerpen, Stad Antwerpen

Met speciale dank aan onze vrijwilligers en de teams van onze partners.

mousssem

VLAAMSE
GEMEENS
CHAPSCO
MISSIE

BO
ZAR

les halles

RAMADA
PLAZA

TIEN
JAAR
SMULLEN
VAN
ARABISCHE
SCHOONHEID

WWW.MOUSSEM.BE